

DE GEBORTE VAN HET KINDJE !

Het hele land heeft zich een oranjevoet gedronken ! Alles vierde een "uitbundige" vreugde ! De "Socialistische" (?) V.A.R.A. gaf zijn beste kracht aan het vernietigen van elke zelfrespect van de arbeider.

We hoeven over de huidige rol van deze Volksverdommer geen woord te verspillen, wanneer we per ongeluk op de "nationale feestdag" s'morgens om 8 uur de radio aanzetten, en het vieze gedoe gehoord hebben !

Zoals gezegd, het hele land vierde feest ! Er is een kind geboren !

Doch een paar dagen tevoren werd er ook een kind geboren n.l. in den Haag ! Het werd een paar uur na de geboorte, naakt op de straat gelegd. Het kindje in Soestdijk echter, precies als alle andere kinderen, niets buitengewoons, niets goddelijks, niets byzonders. Een gewone baby ! Het zal niet te vondeling gelegd worden. Het zal straks over honderdduizenden kunnen beschikken; het zal niet aan tuberculose komen te lijden wegens te kort aan noodzakelijke voeding; het zal ook geen maanden hoeven wachten op wat kleding van B.A. of op een uitzending naar een gezondheidskolonie ! !

Nee, niets van dat alles, het zal straks over torenen kunnen beschikken, door de nog werkende arbeidersklasse opgebracht, voor wie het krygen van kinderen geen vreugde maar angst en zorg voor de toekomst betekent ! Die arbeiders, die hun kinderen nauwelijks te eten kunnen geven. Die kinderen die geboren worden in krotten en holen (zie Drentel), met als dekking wat lompen en oude votten !

Is het niet treurig gesteld : Aan de ene kant een kind in weelde ! Aan de andere kant tienduizenden kinderen lijdende aan ondervoeding ! !

Arbeiders ! Herinnert U even goed, dat het nog maar enkele dagen geleden was, dat de Minister de Wilde ons mededeelde dat nieuwe sterke aanpassing zal moeten komen ! MAAR VOOR DE BABY IN SOESTDIJK GELDT DEZE AANPASSING NIET !

De Engelse "News Chronicle" van 14 Januari brengt een berekening van de kosten. Neemt die cyfers in u op :

PRINS BERNARD EN PRINSES JULIANA

Doktoren	200 Pond Sterling	Luiermand.....	50 Pond St.
Verpleegsters.....	50 ,, ,,	Wieg	50 ,, ,,
Kinderwagen	15 ,, ,,	Antwoorden op telegrammen en	
kabeltelegrammen	1000 ,, ,,	Voor de R E G E R I N G :	

Saluut-schoten, telegrammen, kabeltelegrammen enz. enz., ... 3000 Pond St.

VIER-DUIZEND-DRIE-HONDERD-VIJF-EN-ZESTIG POND STERLING voor de regering en koninklijk paar ! De "News Chronicle" berekent verder nog de extra-kosten voor de dagbladen, de particuliere huldebetuigingen en gereentelijke uitgaven die op totaal 457.330 pond sterling gesteld moeten worden ! De specificatie laten we hier achterwege !

Moeten we nu nog veel over deze oranjevoet zeggen ? Dit bedrag in ponden sterling is meer dan twee en een half miljoen gulden !

Misschien begrijpen de arbeiders nu er iets van al dat kweken van oranje-schavenisme, wat tenslotte toch door de arbeiders opgebracht moet worden !

Dit schauvenisme is het wat de bezittende klasse nodig heeft straks als de tweede grote wereldoorlog uitbreekt, om duizenden proletariërs op de slachtevelden te laten kreperen, alleen en uitsluitend voor de belangen van haar bezittingen, haar winsten ! ! !

O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O

DOORGEVEN S.V.P. !

DOORGEVEN S.V.P. !

SPARTACUS

UITGEGEVEN DOOR DE

VAN REVOLUTIONAIRE ARBEIDERS !

No: 32.

ANTWOORD VAN "SPARTACUS" OP HET ARTIKEL :

"Aan de Werkgroep "Spartacus". (slot)

In het eerste gedeelte van ons antwoord probeerde we te laten zien, dat het massale verzet tegen hun uitmergeling, van de Franse, Spaanse, Amerikaanse, Belgische en andere arbeiders, steeds meer in de vorm van zelfstandige, door de arbeiders zelf geformeerde en geleide strijdorganisaties, de klasse-organisatie, gebeurt.

Deze van onderen-op gevormde en gevoerde strijd der arbeiders, kan in deze verhoudingen, alleen massaal tot stand komen. De enorme uitbreiding van de techniek, het productie-apparaat, de bedrijven, voortgekomen uit de concurrentie-strijd van de bezitters der productie-middelen, de strijd om de winst, dwz van de uitbuiting van o.n.g. riep reuze-bedrijven in het leven waarin duizenden en tienduizenden arbeiders moeten werken.

Het proces van de strijd om de macht in de maatschappij ziet er, heel beperkt weergegeven, ongeveer zo uit :

- Groei en uitbreiding van de techniek, de bedrijven, het productie-apparaat.
- Groei en uitbreiding van het aantal arbeiders tot een reusachtige arbeidersklasse welke met tienduizenden tegelijk in de bedrijven werken (of werkeloos zijn).
- De noodzaak voor de bezitters, door de strijd om de winst, dus onze uitbuiting, om het levenspeil van ons als klasse steeds meer naar de laagte te drukken.
- Ontstaan van een bestaans-onmogelijkheid voor, in steeds snellere, toenemende mate, alle arbeiders dus de hele arbeidersklasse, waardoor economische en materiele verschillen onder de arbeiders zo goed als verdwijnen.
- Tenslotte in economies en materieel opzicht, dus wat het levenspeil aangaat, komt de arbeidersklasse in haar geheel in hetzelfde schuitje te zitten en bestaat daarin, onder ons geen belangrijk verschil meer en zien we de klasse-eenheid (van honger en ellende) tot stand komen.

Dat is de ene zyde van de groeiende klasse-eenheid en hoewel de rotte zyde, omdat we allen daarbij het lijdende voorwerp zijn, zit er ook nog een andere zyde aan vast, waarin we een leidende rol zullen spelen !

De klasse-eenheid van honger en ellende in materieel opzicht, dwingt ons om daartegen in strijd in te gaan.

Maar de strijd om de macht in de maatschappij heeft 2 kanten, dwz, in het proces van de maatschappelijke ontwikkeling overheersen, spelen de voornaamste rol, twee grote krachten.

Dat zijn de economische, door de groei der techniek bepaalde en de politieke, door het bezit van de techniek en de grond in privaat-eigendom beheerste, krachten. De gevolgen van de eerste kracht die we de economische noemen, ook wel de objectieve zyde der maatschappij, hebben we zeer in het kort laten zien !

Nu de andere zyde, de politieke bovenbouw van de maatschappij ! Deze zyde van de maatschappelijke ontwikkeling, ook wel subjectieve kracht genoemd, omvat de houding, het handelen, het doen en laten en denken der mensen, in verband met hun strijd om het bestaan. Met politieke bovenbouw, of subjectieve krachten der maatschappij, worden dus de verhoudingen van de mensen onderling en tegenover elkaar, de strijd voor hun belangen, hun handelen en denken voor hun bestaan, bedoeld !

De economische en technische zyde der maatschappij heeft een materiele eenheid der arbeidersklasse tot stand gebracht. De eenheid van honger en ellende, die dagelijks toeneemt. Deze dwingen ons om in strijd te gaan, tegen hen die alles bezitten !

Tegen hen die de middelen bezitten om te produceren, waardoor de mensheid in leven kan blijven. Nu wordt ons, arbeiders, dit leven onmogelijk gemaakt, zodat we genoodzaakt zijn om voor ons leven te vechten. Langzamerhand dringt deze noodzaak tot onze hersens door, Ons, dat zijn we allemaal als arbeiders, als klasse ! We beginnen ons bewust te worden van het feit, dat er geen andere weg voor verbetering van onze toestand overblijft, dan de stryd ! Maar hoe ? Daar zit em de kneep !

Dan moeten we gaan denken over levens-kwesties, over vraagstukken die met de maatschappij in verband staan. We moeten ons gaan bezighouden met vragen: Hoe krijgen we verbetering, wat moeten we doen, waarom bereiken en doen de partijen en vakbonden niets voor ons ? enz., enz.

Dat denken, zie je, dat valt niet mee !

Werken ja, dat kunnen we goed ! Tot we er bij neervallen desnoods. De prachtigste machines, kilometers lange bruggen, wolkenkrabbers van honderde meters hoog, die konden we bouwen. Schepen gelijk aan steden, de schitterendste kunstwerken aan goud en zilverwerken fabrieken we voor elkaar, voor anderen, die zich baden in overvloed zonder zelf één poot uit te steken. Maar nu, nu het er om gaat om zelf in het leven te blijven, nu we erover moeten prakizeren hoe we een droge snee brood kunnen houden of krijgen, nu het er om gaat naar wegen te zoeken en middelen te vinden om het naakte leven te verdiepen, nu houdt ons kunnen op ! Want nu valt er niet te timmeren, graven, schrijven of je kapot te sjouwen, nu moeten we stryden voor ons bestaan. We moeten nu DENKEN !

Dat is een raar, nee een verdomd lastig karwei ! Dat hebben we haast nooit gedaan. We hebben maar gepoekt en geploetert, tot we er bij neervielen. Tot we te moe en te suf waren om te gaan denken over grote en moeilijke vraagstukken. We hebben er geen tyd of de lust voor gehad. Maar we MOETEN ! De honger drijft ons tot denken over onze toestand en de maatschappij. En de weg naar onze bewustwording is om de donder niet ge-plaveid. Ontelbare kuilen en puntige keien, in de vorm van even zovele partijen en bonden die zich als de enige ware mesias aanbevelen. Barricaden van economiese en politieke verhoudingen zijn op onze weg opgeworpen, die het voor ons, die het denken aan onze leiders over lieten, byzonder lastig maken om onze positie en de middelen voor stryd tegen onze uitmergeling, te overzien ! En de toenemende nood dringt. We moeten iets doen tegen de lawine van loonsverlagingen en onbetaald overwerk.

Met die nood en door de erkenning dat we ons daar tegen weren moeten, gaan we aldoor beter zien en begrijpen, dat onze vakbond of party ons rustig laten afslachten, ja zelfs daaraan mee doen ! Dat is de eerste hindernis die we op onze weg naar stryd en eenheid van onze klasse tegen komen en moeten opruimen. En zo gaan we met elkaar in het bedrijf, en aan de stempellokalen, erover praten : hoe dat nou moet, of we nog langer moeten wachten op onze organisaties, of dat we zelf de zaak aan moeten pakken. Als dan de maat weer eens voor de zoveelste maal overloopt, is onze verontwaardiging en de wil tot actie zo gegroeid en massaal geworden dat daardoor tot de daad wordt overgegaan en we het nu verdommen om de ellende nog langer voetstoots te nemen. We kwakken het bijltje er bij neer. Als we dát doen dan is dát het resultaat van langdurig gekanker en onderlinge discussies in het bedrijf onder elkaar, over de houding van onze diverse organisaties, hun daadloosheid en verraad, ondanks de niet te dragen nood waarin we werken en leven. Totdat we het zelf welletjes vinden en besluiten het niet langer te nemen en zelf gaan optreden.

Dat is de eerste stap naar onze klasse-eenheid in politiek opzicht !

De stryd voor en de beslissingen over onze belangen nemen we nu zelf ter hand. Dat gaat niet zo gauw en gebeurt niet ineens door alle arbeiders. Maar als we eenmaal zover gebracht zijn dat we gedwongen worden tot de stryd over te gaan en de besluiten daarover met elkaar te nemen, dan gaat de groei naar eenheid, naar saamhorigheid, solidariteit en bewustwording met grote sprongen vooruit. In en door de stryd leren we onze kameraden EN VYANDEN KENNEN ! En dat niet alléén ! Ook onze macht worden we bewust.

We leren zelfstandig denken, beslissen, organisatoriese maatregelen uitvoeren. De houding en de rol der vakbonden en partijen wordt ons steeds duidelijker door hun optreden tegenover ons, met de regering of ondernemers.

Maar vooral het klasse-gevoel, onze kameraadschap komt dan naar voren. Zienderoge vallen de scheidsmuren, de politieke, religieuze en andere verschillen, weg ! Want we zijn nu uitsluitend op elkander aangewezen, we moeten gezamenlijk handelen en beslissen en eensgezind tegenover ondernemers en Staat optreden !

Gebonden als we zijn met ontelbare, soms eeuwen oude banden, aan de kapitalistiese maatschappij, waarin we als klasse in materieel, cultureel en geestelijk opzicht, nooit een zelfstandige plaats hebben ingenomen, maar altijd onderworpen en afhankelijk waren aan de heersende klasse van bezitters, die alle bezit, ook de opvoeding, culturele en politieke, aanwendt om ons uit te buiten en dom te houden, is de weg, naar bewustwording af te leggen, ten koste van onnoemelijk veel en bloedige nederlagen, zwaar en lang ! !

Liever gingen we die niet, maar we moeten !

Omdat er geen andere oplossing voor onze nood en ellende is, blijft ons niets anders dan de stryd op leven en dood over. Daarom willen revolutionaire arbeiders wien dat duidelijk is, die weg ook gaan en tonen ze die aan hun mede-arbeiders !

Het bewustwordings-proces gaat langzaam en er zijn daarom nog maar weinig arbeiders die het maatschappelijk proces doorhebben en begrijpen !

Maar tevens, dat ze tot taak hebben, het proces van het zelfstandige denken hunner klasse-genoten, door hun voorlichting en propaganda over de klassenstryd, op de wyze zoals die door onze kameraden, die in de stryd voor onze bevrijding de klasse-eenheid tot stand brengen, door de organisatie van de stryd zelf te vormen en leiden.

Dit te propageren is onze taak en vormt ons program. Daaraan zijn leven en krachten te besteden moet het doel en willen van iedere revolutionaire arbeider zijn ! En wat de program-punten door de kameraad-inzender genoemd, betreft, wijzen we hem er op, dat de organisatie van de productie en distributie der communistiese maatschappij, slechts ter hand genomen en overzien kan worden aan de hand van verhoudingen en toestanden die uit de stryd en overwinning der arbeidersklasse voortkomen, waarvan we nog maar een zeer vaag begrip hebben.

Met elk nieuw stuk stryd en overwinning verandert de klasse-verhouding en wijzigt zich de doelstelling der arbeidersklasse in stygende lijn.

Deze ontwikkeling te bevorderen door het bewustzijn van onze klasse te verdiepen en vergroten, door haar op de betekenis van haar stryd te wijzen en het maatschappelijk gebeuren ter discussie voor te leggen en daaraan zelf actief mee te doen, is EERSTE VEREISTE !

We hopen dat daarmee onze kameraad-inzender en andere kameraden, hun plaats in de rijen der revolutionairen zullen gaan bezetten !

Groep : "Spartacus".

c-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

VERACHTELIJK "TRIBUNE - VOLKSDAGBLAD" GESCHRIJF !

Het kenmerk van innerlyke verrotting !

De Stalinistiese Kattenbak-centrale op het Frederiksplein 12, voelt zich niet gelukkig, met het geboren zijn, van een Koninklijke baby. Rondom deze baby weeft zij allerlei "kritiese" artikelen, en tenslotte acht ze de aangelegenheid niet belangrijk ! Goed !

Maar wat dán te zeggen van een artikel, voorkomende in dit zure-kliet-orgaan, van Dinsdag 2 Februari 1938, getiteld: "Amnestie voor de bannelingen in Indonesia", waarin ze de stalinistiese-Roestam Effendiese-"Perhimpunan-Indonesia" laat mede delen, dat ze een beroep doen :

" op de geboorte van deze Koninklijke baby," en H.M. de Koningin doen verzoeken, zich mild te betonen, ten opzichte van vele onderdanen, die om de één of andere reden, met de strafwet in aanraking kwamen. Millioenen onderdanen, kwijt ze verder, Zouden hierdoor diepe en blijvende erkentelijkheid hebben "

In het arsenaal van het woordenboek is géén woord te vinden, om de tegenstelling die hierin ligt verscholen, de innerlijke verrotting, de verachtelyk ten denz, de fascistiese geestelijke voorbereiding, te karakteriseren !

G r o k k i e !

K O N T R A S T E N !

Proletariërs, het moet en het kan,
Niet op voor een uitbuitings-plan,
Maar ter vernietiging van de zwynepan !

In Holland staat een huis. In dat huis wordt een kind geboren. Zou het een Kerstkindje worden ? Te mooi om waar te zijn en maar goed ook. Wat zou er met de reiziger gebeurd zijn, die in de treincoupe vertelde niet aan de sprookjes van de Bijbel te geloven en daarvoor een maand gevangenisstraf tegen zich hoorde eisen !

Zou het dan gebeuren op Oud- of Nieuw-jaar ? Wier mis ! De nationale gevoelens worden op kookhitte gebracht. Herr Doctor verschijnt en doet den volke kond, dat nog 14 dagen geduld gecefend moet worden. Dus toch in Januari. De edele nationale gevoelens worden gescherpt; nu Herr Doctor het gezegd heeft keert het vertrouwen terug !

De rommelfabrieken werken op volle kracht ter verwaardiging van Januari-herdenkingen. Januari spoedt ten einde; de 14 dagen zijn nu al haast een maand geworden. De nationale gevoelens snakken naar lucht; de gelden zijn er in gestoken, zal dat alles een sof worden dan barst de nationale deftigheid van woede. Het is goed dat de Hollandse krentenweger geen plaatskaarten voor deze voorstelling heeft moeten betalen anders zou wis en zeker een ruf aan de loketten zijn ontstaan om het verloren geld terug te eisen.

VAN HET NATIONALE GEVOEL KAN TOCH OOK NIET ALLES GEVERGD WORDEN ?

Bij dit alles worden de "hoogst nodige" maatregelen genomen. Een staf van medisch personeel is op Huize Holland afgetrokken. Fotografen, binnen- en buitenlandse persridders zwerven in de omtrek, om by de eerste stoot hun fantastische verhaaltjes de wereld in te zenden. Persbureau's, radio's en goudkragen by het kanon staan gereed het "heugelijke nieuws" te verbreiden. Het verkeer is omgelegd, vliegmaachines moeten een andere route nemen. De aanstaande moeder mag geen bezoek meer ontvangen, want er zou dan infectiegevaar kunnen ontstaan.

Een juffrouw stelt in de pers voor, de eerste kreetjes van de pasgeborene per radio te laten uitzenden. Heerlijk ! Het zal wel zo'n juffrouw zijn met een dot van een hondje, die leiver het kinderstemmetje hoort uit de radio-studio, dan uit haar eigen salon ! Wij doen ook mee ! Wy stellen voor: Dat ten spoedigste televisie in huis kome. Men kan dan van tyd tot tyd de afgedane luiers zien. Pa en Ma kunnen er dan heerlijk over babbelen. Is de luier geel, dan duurt het nog wel enkele weken, is de luier groen, dan zal het "lieve wurm" tandjes krijgen. Wat zou de kleinburger weer eens lekker-tjes een tydje zijn leegheid kunnen opheffen !

In Holland staat een huis ! Er wordt een kind geboren. Man zonder werk, geen eten geen kleertjes, noch warmte in huis; geen kranten of radioberichten. Geen vooronderzoek, geen medische hulp naby, niet de minste belangstelling, geen koortsachtige bedrijvigheid van mummelende dametjes. Tot de laatste dag boven de waschkuip, boven de stinkende dampen ! Kruipend langs vloer en trap. Infectiegevaar ? Wat een verbeelding heeft zo'n vrouw. Man geen steun ontvangen. Vrouw in zo'n toestand er op af. Wordt te woord gestaan door de man van "Maatschappelijk Hulpbetoon". Schreeuwt, dat ze zonder eten zit, d'r kind, dat ze bij zich draagt en haar man. Wat honger, roept de mensredder, loent naar haar dikke lichaam en zegt, je ziet er anders nog niet zo slecht uit. De vrouw gilt vertwijfelt en een 2de mensenvrind snelt ter hulp. Zo een met revolver en gummislang, en smijt de wordende moeder het lokaal uit. ZO STAAN IN HOLLAND NOG MEER HUIZEN !

De goed betaalde voor en achterportaaltes van de "Arbeiders"-pers hebben hun advertenties met: Welkom nieuwe wereldburger. Daarnaast reclame van Volhardings-begravenis-onderneming. Welkom nieuwe wereldburger, als je komt verdienen we zoet aan je; als je gaat, het is ons om het even, ook dan verdienen we aan je ! Rotmaatschappij voor de proletariërs. EEN ZEE VAN ELLENDE wordt over jullie uitgestort. Maar gy proletariërs zijt de koningen der aarde. Eens zult gy alle rijkdom der maatschappij aan je trekken. Dan kan je kind eerst recht geboren worden. De gebalsemde koningen van het kapitalisme zullen een storme getuigenis afleggen dat hun maatschappij gegrondvest was op bloeddorst en onderdrukking !

Uitgegeven door "Spartacus".

HEBT GY IETS TE MISSEN ?

'T IS VOOR MATERIAALKOSTEN!

SPARTACUS

UITGEGEVEN DOOR EEN WERKGROEP VAN REVOLUTIONAIRE ARBEIDERS !

No: 34.

SPARTACUS

UITGEGEVEN DOOR EEN WERKGROEP VAN REVOLUTIONAIRE ARBEIDERS !

No: 33.

DE VAKBEWEGING IS DE LAKEI VAN HET KAPITALISME ! !

De vakbeweging is ontstaan in de bloeiperiode van het kapitalisme. Het opkomende industriële kapitalisme, schiep een geweldige klasse van niets-bezitters, de proletariërs. Het enige bezit van de proletarier was zijn arbeidskracht, die hy aan het kapitalisme verkopen moest om zich in het leven te kunnen houden. De prijs voor zijn arbeidskracht was van dien aard, dat van leven in werkelijkheid geen sprake was. Het loon dat hy ontving voor zijn arbeid, was net voldoende om de andere dag voor de kapitalistische uitbuiting weer "fit" te zijn !

Ontzettende lange werkdagen, van 14 tot 16 uur per dag waren geen uitzondering maar regel. Ongebreidelde uitbuiting van kinderen van 10 jaar en jonger, het wonen in krotten, nagenoeg geen onderwijs ziehier het leven van de proletarier in een opbloeiend kapitalisme dat kolossale winsten maakte.

D a t w a s : "d e g o e d e o u w e t y d" ! !

De stygende weelde aan de ene kant, de steeds stygende ellende aan de andere kant dwong de arbeidersklasse tot verzet. Zy organiseerde zich daartoe in beroeps-organisaties oftewel vakverenigingen. Het doel dezer org. was, verbetering zien te verkrygen in de nood der arbeidersklasse. Verhoging van het loon, verkorting van de arbeidsdag, afschaffing van de kinderarbeid, verbetering van het onderwijs, betere huisvesting ect. was de naaste taak van de organisaties van het proletariaat. Histories was de vakbeweging de meest natuurlijke vorm van organisatie voor het proletariaat. In het opkomende kap. was voor het proletariaat géén andere taak weggelegd, dan te stryden voor een min of meer BEWOONBAAR KAPITALISME ! Daardoor was de taak voor de vakbeweging weggelegd om de verschrikkelijke uitwerking van het kap. te verzachten. Ze kon gebonden als ze was aan de ontwikkeling niet tegen het kapitalisme als systeem optreden, maar alleen maar reglementerend in het kapitalisme werken. De vakbeweging probeerde de arbeidskracht van de proletarier zo hoog mogelijk aan het kapitaal te verkopen. Gebeurde dit door wel of niet te staken, het was altyd de leider die aan de conferentie-tafel plaatsnam om over de te verkopen arbeidskracht van de proletarier te onderhandelen. Daarmede was de vakvereniging geworden: EEN VERKOOP-CENTRALE VAN MENSELYKE ARBEIDSKRACHT ! ! De arbeidersklasse, die in steeds grotere mate tot de vakbeweging toestroomde om met des te meer kracht tegen het ondernemersdom te kunnen optreden ter verbetering van hun positie. Ze schiep zich hiermee een geweldig apparaat. En een organisatie, die in de bloeiperiode van het kap. was ontstaan, die zich alleen maar op grond van de burgerlyke maatschappij bewegen kon, kon niet anders zijn dan een organisatorische weerspiegeling van de maatschappij zelfe !

De Staat, het onderdrukkingsapparaat van de heersende klasse heeft leger, vloot, politie, een enorme bureaucratie nodig om de bestaande bezitsverhoudingen te verdedigen. Ook de vakbeweging gaf hetzelfde beeld. Lagere en hogere ambtenaren, een gehele kaste van bureaucraten, wetboeken en reglementen. Precies opgebouwd naar het model van de kapitalistische Staat: ook daar LEIDERS EN ONDERDRUKTEN ! Hoewel uit de arbeidersgeboren, werd de vakbeweging naarma-